

## מסורת הש"ס

ומתניסין<sup>(א)</sup> דאמר הריני נויר לגמרי ו  
 נזירה והלכך אי אמרה אמן דניחא לה  
 לפי שלא חלה נדרו בנדרה<sup>(ב)</sup> (ומתני  
 שלה וברייתא<sup>(ג)</sup> קתני דשניהן ליכול לה  
 אם הארבעים. מפרש לה לעיל (כא):

רבי יהודה אומר תפסו מכם מדרות.  
ואם לא תמצינה במלקות מן הסוהר  
תהא לוקה ממות מדרגנן כדי להורסה  
תהא תהא מזהרה: גמ' ע"ר אשה  
הפסד וז' סילח לה בזה הכסוב  
מדבר. אם בנשה שגדרה והפר לה  
בעלה א' סליחה וז' למה חלל כו'  
דע"כ בנשה שהפר לה בעלה  
והיא לא ידעה הכסוב מדצר דהא  
בכר תפיו ואם כיום שמוציא יתא  
אומה' דהיינו שהפר לה בדיעמיה:  
מי שנתפיו לנכול בשר חזיר ואכל  
בשר טלה גרסי': הפסוקין לנכול  
בשר חזיר ו' גרסי': מדעיקרא  
בשר איסורא איכיון. דהא לא ידעה  
הספר לה בעלה ו' ומושה ידע  
נריכה כפרה וסליחה: אבל אשה  
הספר לה בעלה. דקאי גבה בהמורה  
אימא לא מיעבי סליחה: דלא איקבע  
המורה איהא חזון דהיינו דא

וספת הריב"ן

ומתחמין כגון דאמר:  
 (ג) דקמי דשמיין  
 (ד) ע"א: (ה) (ו)היא  
 ידעה) ליתא בכ"י:  
 ועלה בידו כשר חזיר  
 (ז) ואפילו הי  
 (ח) מולן: (ט) את  
 (י) מדכתיב כי אנשים  
 אחים כו':

## הגהות הב"ח

גמ' וז' יקלח לה במה  
שב מדבר נאשא  
זר: (ב) שם ונחת של  
ן אמר קרא ונשא  
(ג) שם ישרים דרבי  
עדיקים כלל ואת ז'  
ק: (ד) רש"י דיה  
גי וכו' ומתניתין קתבי  
ל להסר את שלה ושלד  
קיים ונרמא:

גליון הש"ס

אמר לית ר"ל האי  
נ קרית ליה. עין טורי  
ר"ה דף כט ע"א ד"ה  
ליכון:

## הנהגות מהר"ב

**רנשבורג**  
רש"י ד"ה ת"ר וכו'  
זה ז' וכו', ג"כ פי'  
[ב] ד"ה ואחד אכלו

**צִלְ וּנֵיב עִיר אֲחֵת**

ית המוס' בדר"ה פסח  
 ק: ג' תוס' ד"ה איסי  
 בנחם חומר וזלא הייז  
 יולא נמחק. וז"ב והוא  
 ד' ד"ה על דבר וסי'.  
 עי' א"ח ת"ש על  
 ש"א בקידושין ועל  
 ס' כהן: ה' ד"ה פסח  
 מרוב שיבוע. ז"ב עי'  
 א"ח:

מוסף רש"י

ת מרדוֹת. רדוֹ (שָׁמַח)  
לְלוֹ מִלְקוֹת אֲרָעִים  
אֵלֶּה מִכֶּה מִרְדּוֹת, מִכֶּה  
י מִדְּרֻגָּה (יְנֻמּוֹת נֶבֶל)  
י מִתּוֹכָהּ שֶׁל יִרְגִּיל  
וְאִין לֹה קִצְבָה אֵלֶּה עַד  
גַּל עֲלִי (חֲדָשִׁין קִסְמָה).  
שֶׁה הַפָּרֶם וְהַ יִּסְלַח  
וְהַיִּלְמֶה (קִדְשִׁין פֶּסֶק). וְהַיִּלְמֶה  
עַל דְּבַר זֶה יִדְּוֹ  
שֶׁל לְמוֹס מִזֶּה אֵלֶּה  
גַּל

אכיל וא"כ איסור עבד שלא יצא ידי חובתו. וי"ל  
אכילה גסה הו' התם מיירי שהוא כבר שבע שהו'  
נכשל והרשע נכשל והכא ב' דרכים זה בא על אשתו  
להשקותו י"ו: אח נמשע זה לוט שמירש מאברהם

**מי שאמר פרק רביעי נזיר**

כג.

עין משפט  
גר מצודה

י"א א מ"י פ"ב מהל'  
נדרים הלכ' יט סמג  
לאחין רת:  
י"ח ב ג מ"י שס הלכה יח:

תורה אור השלם

1. ואם הוּפָר רַפְּי אֶתָּה  
 אִישׁהּ בְּיָמֶיךָ שֶׁמֶנֶה לָּךְ  
 מִצָּרָה שִׁשְׁתֵּי לִנְדָּוָהּ  
 וְלִסְרָה נִפְשָׁה לָּךְ וְלִסְרָה  
 אִישׁהּ הָפָרָה וְזוֹ יִקְרָא  
 לָךְ מִסְבֵּר לָךְ  
 2. וְאִם נִפְשִׁי בְּהִלָּה  
 וְעִשְׂתָּהּ אֶתְּךָ מִלֵּךְ מִצֹּהֶר  
 יֵשׁ אִישׁ לָךְ אֶתְּךָ וְעִשְׂתָּהּ וְלֹא  
 יָדַע וְאִשָּׁם וְנָשָׂא עֲוֹנוֹ  
 וְיִקְרָא יָדָךְ  
 3. בְּיָמֶיךָ בְּיָמֶיךָ אֵלֶיךָ נִבְּנָן  
 וְעִשְׂתָּהּ בְּיָמֶיךָ וְדִבִּי יֵשׁ  
 עֲדִיקִים יִלְכוּ בְּיָמֶיךָ  
 וְפִשְׁעֵיהֶם יִכְשֹׁלֵם  
 הַשֶּׁמֶשׁ יִרְיֶה  
 4. וְנָשָׂא לוֹט אֶת עֵצֶיךָ  
 וְרָא אֶת כָּל כְּסֵר הַלְּחִי  
 בְּכֹל מִשְׁכַּח הַדָּרָה  
 שִׁחַת יָד אֶת סֹדֵם וְאֵת  
 עֲמֹרָה כֻּגֵן יִבְרָא  
 מִצִּירִים בָּאֵלֶיךָ עֲוֹנוֹ

5. וְיָהוּ אָמַר הַדְּבָרִים  
 וְהָאֵלֹהִים וְהָאֵשֶׁת  
 אֲדִינָה אֶת עֵינֶיהָ וְיוֹסֵף  
 וְאֶמְרָם שִׁכְבָּה עִמִּי.  
 בְּרִאשִׁית לט ז  
 6. יֹאמְרוּ לוֹ אֲבִיו וּבְכֹל  
 הָאֵן בָּבוֹטוּ אוֹרֵךְ וּבְכֹל  
 שֶׁעָמַד בִּי אֶתֶּחֱלֹץ  
 לָקֵחַ אֶתֶּחֱלֹץ מִשְׁפָּחָתִי  
 הָעֲרִילִים יֹאמְרוּ שִׁמְשֹׁן  
 אֵל אֲבִיו אוֹרֵךְ קָח לִי  
 הֵא עֲשֵׂה בְעֵצָה.  
 שׁוֹפְטִים ד י  
 7. וְיָרָא אֶתֶּחֱלֹץ שִׁכְבָּה  
 עִמִּי וְהָיָה שְׂאִי אֶתֶּחֱלֹץ  
 וְקָחָה אֶתֶּחֱלֹץ שִׁכְבָּה עִמִּי  
 וְיִגְדֵּה.  
 8. בִּרְאשִׁית לו ב  
 9. כִּי בָעַד אִשֶּׁה אֲנִי נָדַד  
 כֹּכַר לִי וְהָאֵשֶׁת אִשִּׁי  
 שֶׁכַּח מִדֶּרֶךְ תַּחְדֵּר.  
 בְּרִאשִׁית לו ב

מסלי' יכו  
9. כי נתת אסם היבשה  
החרם כי אמרה אלקה  
אודי מאהבי תגני לחמי  
וזימי צמרי ופשתני שמי  
ושקויי  
10. ותשקין את אביזן  
יך כלילה הוא ותבא  
הכבידה ותשכב את  
היך ולא ידע שכבה  
ובקומה: בראשיה יט לג  
11. אה נפשע מקריה עז  
ומדונים כבירים ארמונו:  
משלתי יכו

פי' הרא"ש

בְּהִרְבֵּהוּ אִם תִּימָא  
בְּדִקְנָה בְּרִיבְתָּא וּמִנֵּה  
דְּקָרָא דַּמֶּל לִי הֲרִינִי  
וְתָא [מֵאֵן] בְּחִמְנִי כֹל  
דִּיק שְׂאֵלָה אֵשֶׁל לִי וְתָא  
בְּרִבְרֵק וְלֹא שִׁלְתָּ  
נִרְדּוּ בְּמִדּוֹ: אִשֶּׁה הֶפֶר  
וְהוּא יִסְלַח לִי בְּכַשְׁתָּהּ  
לִי בְּעֵלֵה דְכוּ: תִּימָא שְׂהֵר  
שִׁבְחָנָא עֲרִי קְרִיא קְמֵא  
וְהוּא יִסְלַח לִי בְּתִרְאֵיבָה  
וְתָא וְעוֹד קְרִיא אֶשְׁרֵה  
וְחִפּא אֵל נִרְדֵּה אֵשֶׁל עֲלֵה  
וְתָא מִכְּשָׁא שְׂמִיחָה אֶשֶׁר  
אֶשְׁרֵה עוֹד וְנִשְׁתֵּה  
אֶשְׁרֵה קְרִיא וְעוֹד הֵן  
בְּ קְרִיא לִמֵּי לִי דִּהֲנָן  
עֲבִי לָהּ עֲרִיבְתָּא וְצִי:

**באשה** שהפך לה בעלה והיא לא ידעה המבוכ מירבה. דלי ידעה אמאי זריכה קליטה וכפרה לכפר:

**והוא** לא ידע ואשם ובשא עינו. בקרה דאשם תליי כמיזי: ועלה צידו כשר חזיר. בגין חמיכה אחת ספק הוה של חלב וספק

אפילו לחמיתיה אחת ממיחביו:  
**איסי** ידן יהודה איסר גא [דא]  
בעד ואשם ונשא עונו.  
ולא סי קאל דלעיל אלף כנוי ז'  
חמיות אחת של חלז ואחת של שומן  
דקיל לאסין ידן יהודה דלח ממיחב  
אשם תלוי קאל לחמיתיה אחת ממיחב  
חמיות: **על** רבו וז' ד' יו"ו. ראשי  
החיות ידע ואשם ונשא הכתוב  
מדבר בלשם תלוי: **פסח** מיהא  
קעבדי. משמע דלחלה גסה שמה  
אחילה וקשה דכפרה במתא דיומא  
דק' (פ' קלמרי) האוכל אחילה גסה  
ביה"כ פטור דלח גסה אחילה ואומר  
ר"מ דתרי עיניי אכילות גסות יס'  
והואל [ויחזק] כגון נשפס קלס  
בלחילה ה' מרוב שזבנו והכא שאין נפשו  
קלס אלף שאני רעז לנכול [למאכזש]:  
**מי** אמן און און דרך קאמריין.  
שדלים הילן זו והרעז נכשל באחיו  
דק' ע'למו [והלא] הס שני דרס'  
סוק בל על אכמו חיה חל על אחמו:  
**ללוח** ושתי בנתייו הוא שנתבחו  
לעצמיהו ופושעים יבשלו בם. והיט'  
כמ"ד צפק ד' מיתוס ופסאדרי נה:  
עובד כוכבים קאור צבחו ואפילו  
למ"ד מותר כדר שירקון [האומות]  
מעלמן מעמיות: **ורלמא** אהות  
גמי לשם שמים סבוון. שלח מתיני צו  
סהי סקוף ציומה ומשני דלרעה  
סקוף היה שנלמא רשא לוט וכל  
הפסוק דלעיל לעצירה:

דבר זה ידוע הדווים  
י תנא גבי אשה התם  
הח משום דמעי קרא  
תיבה ספק של חלב  
איכיון לא בעי כפרה  
דאיכא איסורא אבל  
דהתירא לא תיבעי  
ומר הני תרתי הוה  
דסגי לחון בכפרה  
של חלב ואחם של

ל דלא שנא אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן ופושעים יכשלו בהם משל לשני בני אדם שצלו את נילה גסה זה שאכלו לשום מצוה וצדיקים ילכו בהם אמר ליה ר"ל האי רשע קרית ליה נהי דלא קא של לשני בני אדם זה אשתו ואחותו עמו זה אשתו זה שנודמנה לו אשתו צדיקים ילכו בהם זה שנודמנה ליה דרך הכא שני דרכים אלא משל ללוחם ושתי בנותיו שנתקוה לשם עבירה ופושעים יכשלו בהם ודלמא סוק הכוזל על שם עבירה נאמר וישיא לום ותשא עיני וירא וירא אותה שכם בן חמור את כל כשר שקשה אלהה אחרי מאהבי נותני לחמי ומימי צמרי בני יוסי בר רב חוני למה נקוד על וי"ו ויבוקמה ע ומאי הוה ליה למיעבד מאי דהוה הוה נפקא דרש רבא מאי דכתיב אה נפשע מקרה עוז ומוריס

מאי. כלומר ואת מי היות  
חזירות הרי צעל יכול להפר  
(ה) דקתני דיכול להפר את  
:( מתני' הרי זו סופגת

[illegible]

וְצִדִּיקִים יִלְכוּ בְּכִבְרָה וְסִלְחָה לָהֶם  
(א) וְצִדִּיקִים יִלְכוּ בְּכִבְרָה וְסִלְחָה לָהֶם  
וְאֶחָד אָכַל לֶשֶׁם אֱלֹהִים  
וּפּוֹשְׁעִים יִשְׁלּוּ בָּם  
וְיִהְיֶה קָא עֶבֶד אֱלֹהִים  
וְיִזְכֹּר וְיִזְכְּרֵה לִּי אַחֲרָי  
דְּמִי אֲנִי קָאמְרִין חֲתָנִי  
וְצִדִּיקִים יִלְכוּ בְּכִבְרָה  
אָמַר רַבִּי יוֹחֲנָן כֹּל  
יֵינוֹן כִּי הִיא יִשְׂרָאֵל  
כֹּכֵר לָחֶם כִּי לֵאלֹהִים  
אֲנִים תֵּנָא מְשֻׁם  
אֵי דַע אַבְל בְּקוּמָה  
בְּעֵי לְמִישְׁתֵּי חֲמָרָא:

מאחר שאישה הפרה מה שעברה ומה  
 שיהא לאיסור נחשונה צריכה עליה  
 מאן נשואות עין (שם). לשם אכילה  
 גן חדא דרך. דה ילן זה חזי יכשל  
 (שם).

מכאן קאמט נח לא יצא ידי חובתו מ  
קץ באוכל ומה שהיה אוכל אינו נהנה  
בא על אחת: הוא שנתכוון לשם עמ  
נא' כי אנשים אחים אנחנו, מקריח

## h-Box.com

IF-BOX.COM  
Judaïsme aux francophones

(א) גורלה דרעיטו היה גורם בדבריו ואינו יכול לא ידע ונמנע לו ומה חי שנמנעין וכו' והוא קרא תניינא דכתיב נמי נאשם תליי כסוף הספעה.